שִׁוִּיתִי ה׳ לְנֶגְדִּי תָּמִיד

נַ נַחְ נַחְמָ נַחְמָן מֵאוּמָן

סֵפֶר

אֲבָנִים טוֹבוֹת

הוצאת "מלא וגדיש מקו לקו"

לכבוד נשמת הרה"ח

ישראל בער אודסר זצ"ל

תלמיד הרב **ישראל קרדונר** זצ"ל

תלמידו של הרב **משה ברסלבר** זצ"ל

תלמיד **מוהרנ"ת** זצ"ל

תלמידו של רביה"ק **מוהר"ן מברסלב**

נַ נַחְ נַחְמָ נַחְמָן מֵאוּמָן זי"ע ועכ"א

ולעילוי נשמת

עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי **הורביץ** זצ"ל

מאיר עקביא בן יעקב **ימיני** זצ"ל

אהרון בן יעקב **פץ** זצ"ל

ת. נ. צ. ב. ה

הודעה ובקשה

במהדורה זו מושקעת יגיעה גדולה שיהיה הספר נקי מכל טעות ושגיאה. אבל כבר ידוע מאמר החכם "כשם שאי אפשר לבר בלי תבן, אי אפשר לספר בלי שגיאות" לכן נבקש שאם ימצא טעות או שגיאה יואילו בטובם להודיע לנו למען יתוקן הדבר במהדורה הבאה בעזהית לטל: 058-5581489

עמותת "מְלֵא וְגָדִישׁ"

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב
ופרסום שם הצדיק
052-8371318 | 058-6147148 | 051-2626148

התשפ"ה

סֵפֶר

אֲבָנִים טוֹבוֹת

אִמְרוֹת, עֵצוֹת וְצִטּוּטִים

מְאִירִים וְנִפְלָאִים

אֲשֶׁר לֻקְּטוּ מִתּוֹךְ סִפְרֵי בְּרֶסְלֶב.

כּוֹלֵל תִּקּוּן הַכְּלָלִי

"כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הוּא
בְּחִינַת כֶּתֶר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
וְצָרִיךְ לְהַכְנִיס בּוֹ
כָּל מִין אֲבָנִים טוֹבוֹת שֶׁאֶפְשָׁר לִמְצֹא"

לקוטי טוהר"ן קמא, ו.

אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ
בָּעוֹלָם כְּלָל

וְהַכְּלָל, כִּי אָסוּר לְיָאֵשׁ עַצְמוֹ. כִּי אֲפִלּוּ מִי שֶׁהוּא אִישׁ פָּשׁוּט וְאֵינוֹ יָכוֹל לִלְמֹד כְּלָל, אוֹ שֶׁהוּא בְּמָקוֹם שֶׁאִי אֶפְשָׁר לוֹ לִלְמֹד וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה, אַף־עַל־פִּי־כֵן גַּם בְּעֵת פְּשִׁיטוּתוֹ צָרִיךְ לְהַחֲזִיק עַצְמוֹ בְּיִרְאַת ה׳ וּבַעֲבוֹדָה פְּשׁוּטָה לְפִי בְּחִינָתוֹ, כִּי גַּם אָז הוּא מְקַבֵּל חִיּוּת מֵהַתּוֹרָה כַּנַ״ל, עַל־יְדֵי אִישׁ פָּשׁוּט הַגָּדוֹל, הַיְנוּ הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל, שֶׁהוּא לִפְעָמִים אִישׁ פָּשׁוּט, שֶׁהוּא מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם כַּנַ״ל. וַאֲפִלּוּ מִי שֶׁהוּא, חַם וְשָׁלוֹם, בְּמַדְרֵגָה הַתַּחְתּוֹנָה לְגַמְרֵי, חַם וְשָׁלוֹם, רַחֲמָנָא לִצְלָן, אֲפִלּוּ אִם מֻנָּח בִּשְׁאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, רַחֲמָנָא לִצְלָן, אַף־עַל־פִּי־כֵן אַל יְיָאֵשׁ עַצְמוֹ, וְיֹקַיֵּם: ״מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי״, וְיַחֲזִיק עַצְמוֹ בְּמֶה שֶׁיּוּכַל, כִּי גַּם הוּא יָכוֹל לַחֲזֹר וְלָשׁוּב וּלְקַבֵּל חִיּוּת מֵהַתּוֹרָה עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק הַנַּ״ל. וְהָעִקָּר לְחַזֵּק עַצְמוֹ בְּכָל מַה שֶּׁאֶפְשָׁר, כִּי אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בָּעוֹלָם כְּלָל.

ליקוטי מוהר״ן – תנינא. תורה עח.
בְּעִנְיַן הַנְהָגַת הַפְּשִׁיטוּת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת

אַל יִתְיָאֵשׁ
מִן הַצְּעָקָה
וְהַבַּקָּשָׁה לְעוֹלָם

צְרִיכִין בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בִּכְלָלִיּוּת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָטִיּוּת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, לְבַקֵּשׁ תָּמִיד אֶת הַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא וְלִצְעֹק בְּכָל עֵת לְהַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ, בִּבְחִינַת: "מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי", וְאַל יִתְיָאֵשׁ מִן הַצְּעָקָה וְהַבַּקָּשָׁה לְעוֹלָם, עַד יַשְׁקִיף וְיֵרֶא ה' מִשָּׁמַיִם.

לקו"ה. או"ח א. נפילת אפים ו, ט.

אִם אַתָּה
מַאֲמִין שֶׁיְּכוֹלִים
לְקַלְקֵל, תַּאֲמִין
שֶׁיְּכוֹלִין לְתַקֵּן

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רָאָה שֶׁמֻּכְרָח לָרֶדֶת לְזֶה הָעוֹלָם רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ, זֶה הָרוֹפֵא, הוּא יָכוֹל לְהָאִיר בָּנוּ אֱמוּנָה וּתְשׁוּבָה וּרְפוּאוֹת, לְחַדֵּשׁ אוֹתָנוּ. בְּכָל דְּבוּר שֶׁלּוֹ הוּא יָכוֹל לִכְבֹּשׁ כָּל הָעוֹלָם.

רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ הוּא רַק מְחַזֵּק אוֹתָנוּ, מְחַיֶּה אוֹתָנוּ, מַה שֶּׁלֹּא הָיָה מֵעוֹלָם, "אִם אַתָּה מַאֲמִין שֶׁיְּכוֹלִים לְקַלְקֵל, תַּאֲמִין שֶׁיְּכוֹלִים לְתַקֵּן". מִי מְתַקֵּן? רַבֵּנוּ. הוּא גִּלָּה אֶת זֶה, "קִלְקַלְתָּ? בֹּא אֵלַי – אֲנִי אֲתַקֵּן!" הַלּוֹמְדִים הֵם לֹא יוֹדְעִים כְּלוּם, רַק גַּאֲוָה וְכָבוֹד וְכֶסֶף, וְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ הוּא רַק אֱמוּנָה וּבְטָחוֹן. וְהוּא רוֹפֵא אוֹתָנוּ כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ, רַק בּוֹא אֵלַי, אֲנִי יָכוֹל לְרַפְּאוֹת אוֹתְךָ.

ישראל סבא. בּוֹא אֵלַי

אָמַר:
אֲנִי נָהָר
הַמְטַהֵר מִכָּל
הַכְּתָמִים

רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ הוּא מְטַהֵר מֵהַכֹּל, "אֲנִי נָהָר הַמְטַהֵר מִכָּל הַכְּתָמִים" (חיי מוהר"ן שלב), הוּא מְטַהֵר אוֹתָנוּ, הוּא מְחַדֵּשׁ וּמְטַהֵר וּמְתַקֵּן אוֹתָנוּ. זֶה הַכֹּל בִּשְׁבִילֵנוּ, בִּשְׁבִיל לְנַקּוֹת אוֹתָנוּ מִן הַתַּאֲוֹות. הַצַּדִּיק הוּא גִּלָּה לָנוּ בְּדִבּוּרָיו הַקְּדוֹשִׁים אֵיךְ לְנַקּוֹת וּלְטַהֵר עַצְמֵנוּ מִן הַתַּאֲוֹות, רַק לַעֲבֹד הַשֵּׁם. בִּשְׁבִיל זֶה נִבְרָא הָעוֹלָם, בִּשְׁבִיל זֶה כָּל הַבְּרִיאָה, כָּל הַבְּרִיאָה בִּשְׁבִיל הַתּוֹרָה, שֶׁיִּשְׂרָאֵל יְקַבְּלוּ הַתּוֹרָה. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִלְמֹד וּלְקַיֵּם כָּל מַה שֶּׁהוּא מְגַלֶּה לָנוּ, כָּל מַה שֶּׁאֲנַחְנוּ לוֹמְדִים בִּסְפָרָיו הַקְּדוֹשִׁים – לְקַיֵּם אֶת זֶה, בְּמְסִירוּת נֶפֶשׁ, תֵּכֶף לְקַיֵּם, כֵּן.

ישראל סבא. ללמוד ולקים.

אֲפִלּוּ
בִּשְׁאוֹל תַּחְתִּיּוֹת
יְכוֹלִין לְהַחֲיוֹת עַצְמוֹ
וּלְהִתְקָרֵב
לְהַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ

כִּי אִיתָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ זַ"ל, (בִּלְקוּטֵי תִּנְיָנָא סח), שֶׁאֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בָּעוֹלָם. וַאֲפִלּוּ בִּשְׁאוֹל תַּחְתִּיּוֹת יְכוֹלִין לְהַחֲיוֹת עַצְמוֹ וּלְהִתְקָרֵב לְהַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ. וּבָזֶה בְּעַצְמוֹ רָאוּי לָאָדָם לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּמָה שֶׁרוֹאֶה בְּעַצְמוֹ, עַל כָּל פָּנִים שֶׁהוּא רָחוֹק מֵהַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ, כִּי הָיָה יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁיִּהְיֶה, חַס וְשָׁלוֹם, רָחוֹק מְאֹד מֵהַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ וְלֹא יֵדַע כְּלָל שֶׁנִּתְרַחֵק. וּמֵאַחַר שֶׁעַל כָּל פָּנִים הוּא יוֹדֵעַ הָאֱמֶת שֶׁהוּא רָחוֹק מְאֹד מְאֹד, אַף־עַל־פִּי שֶׁבֶּאֱמֶת הוּא כָּךְ, אַף־עַל־פִּי־כֵן מֵאַחַר שֶׁיּוֹדֵעַ עַל כָּל פָּנִים הָאֱמֶת, בָּזֶה בְּעַצְמוֹ רָאוּי לוֹ לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ וְיָכוֹל לָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ:

לקו"ה. יו"ד א. נוֹתֵן טַעַם לִפְגָם ב.

דַּע,
כִּי צָרִיךְ לָדוּן
אֶת כָּל אָדָם
לְכַף זְכוּת

דַּע, כִּי צָרִיךְ לָדוּן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, וַאֲפִלּוּ מִי שֶׁהוּא רָשָׁע גָּמוּר, צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וְלִמְצֹא בּוֹ אֵיזֶה מְעַט טוֹב, שֶׁבְּאוֹתוֹ הַמְּעַט אֵינוֹ רָשָׁע, וְעַל יְדֵי זֶה שֶׁמּוֹצֵא בּוֹ מְעַט טוֹב, וְדָן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל־יְדֵי־זֶה מַעֲלֶה אוֹתוֹ בֶּאֱמֶת לְכַף זְכוּת, וְיוּכַל לַהֲשִׁיבוֹ בִּתְשׁוּבָה.

ליקוטי מוהר"ן קמא – תורה רפב.

דַּע, כִּי תְּשׁוּבָה הִיא לְהָשִׁיב
הַדָּבָר לַמָּקוֹם שֶׁנִּטַּל מִשָּׁם.

דַּע, כִּי תְּשׁוּבָה הִיא לְהָשִׁיב הַדָּבָר לַמָּקוֹם שֶׁנִּטַּל מִשָּׁם, בְּחִינַת זֶרֶק (תקונים כ"א מ"ג:), דְּהַיְנוּ לְהָשִׁיב וּלְהַחֲזִיר הַדָּבָר לְשָׁרְשׁוֹ. וְשֹׁרֶשׁ כָּל הַדְּבָרִים הוּא חָכְמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ" (תְּהִלִּים קד, כד). לָכֵן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לִשְׁמֹר אֶת חָכְמָתוֹ וְשִׂכְלוֹ מִשִּׂכְלִיּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הַמְכֻנִּים בְּשֵׁם בַּת פַּרְעֹה. בַּת הִיא רֶמֶז לְחָכְמָה שֶׁאֵינָהּ חָכְמָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (מְנָחוֹת ק"י), וּפַרְעֹה לָשׁוֹן בְּטוּל כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "תַּפְרִיעוּ אֶת הָעָם" (שְׁמוֹת ה, ד), וְתִרְגֵּם אוּנְקְלוֹס: 'תְּבַטְּלוּן', הַיְנוּ חָכְמוֹת בְּטֵלוֹת שֶׁהֵם שְׁאָר הַחָכְמוֹת. כִּי עִקַּר הַחָכְמָה לִקְנוֹת שְׁלֵמוּת אֵינָהּ רַק חָכְמַת אֱלֹקוּת, וּשְׁאָר הַחָכְמוֹת הֵם רַק חָכְמוֹת בְּטֵלוֹת וְאֵינָם חָכְמוֹת כְּלָל:

קיצור לקו"מ קמא תורה לה.

הַבְּחִירָה
בְּיַד הָאָדָם
לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹנוֹ

הַבְּחִירָה בְּיַד הָאָדָם לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹנוֹ.
וַאֲפִלּוּ כָּל הַדְּבָרִים, הַכֹּל בְּיַד הָאִישׁ
הַיִּשְׂרְאֵלִי לְהִתְנַהֵג הַכֹּל כִּרְצוֹנוֹ
כִּבְחִירָתוֹ. כִּי בְּיַד יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בְּחִירָה
בְּיָדָם עַל כָּל דָּבָר שֶׁבָּעוֹלָם. כִּי אֵצֶל
אֲחֵרִים יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם מֻכְרָחִים
בָּהֶם, אֲבָל אֵצֶל אִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי, כָּל
דָּבָר וְדָבָר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, כְּגוֹן לִנְסֹעַ
לְאֵיזֶה מָקוֹם וְכַיּוֹצֵא, יֵשׁ בּוֹ עֲבוֹדָה,
וְעַל־כֵּן יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה עַל הַכֹּל:

לקו"מ תנינא. תורה נד.

הַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בִּפְשִׁיטוּת,
אִם רוֹצֶה עוֹשֶׂה,
וְאִם אֵינוֹ רוֹצֶה אֵינוֹ עוֹשֶׂה.

שָׁמַעְתִּי שֶׁאִישׁ אֶחָד שָׁאַל אוֹתוֹ: כֵּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הֵשִׁיב לוֹ בִּפְשִׁיטוּת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בִּפְשִׁיטוּת, אִם רוֹצֶה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוֹצֶה אֵינוֹ עוֹשֶׂה. וְרָשַׁמְתִּי זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָךְ מְאֹד, כִּי כַּמָּה בְּנֵי־אָדָם נְבוּכִים בָּזֶה מְאֹד, מֵחֲמַת שֶׁהֵם מֻרְגָּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מִנְּעוּרֵיהֶם מְאֹד, עַל־כֵּן נִדְמֶה לָהֶם שֶׁאֵין לָהֶם בְּחִירָה, חַס וְשָׁלוֹם, וְאֵינָם יְכוֹלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אֲבָל בֶּאֱמֶת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בְּוַדַּאי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תָּמִיד עַל כָּל דָּבָר, וּכְמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֶה עוֹשֶׂה. וְהָבֵן הַדְּבָרִים מְאֹד:

לקו"מ תנינא. תורה קי.

הַהִתְרַחֲקוּת הִיא
תְּחִלַּת הַהִתְקָרְבוּת

הַהִתְרַחֲקוּת הִיא תְּחִלַּת הַהִתְקָרְבוּת, הֵינוּ כְּשֶׁאָדָם רוֹצֶה לְהִתְקָרֵב לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲזַי עַל פִּי רֹב בָּאִים עָלָיו דִּינִים וְיִסּוּרִים וּמְנִיעוֹת רַבּוֹת וַעֲצוּמוֹת, וְנִדְמֶה לוֹ כְּאִלּוּ מְרַחֲקִים אוֹתוֹ. אֲבָל כָּל זֶה לְטוֹבָה בִּשְׁבִיל הִתְקָרְבוּת. וְצָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְגַּבֵּר וּלְהִתְאַמֵּץ וְלַעֲמֹד בַּנִּסָּיוֹן הַזֶּה, שֶׁלֹּא יִתְרַחֵק חַס וְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי הַיִּסּוּרִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַהִתְרַחֲקוּת, וְאַל יִטְעֶה בְּעַצְמוֹ לוֹמַר, שֶׁמַּרְחִיקִין אוֹתוֹ חַס וְשָׁלוֹם. רַק יֵדַע וְיַאֲמִין שֶׁכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלָיו. הַכֹּל לְטוֹבָתוֹ, כְּדֵי שֶׁיִּתְגַּבֵּר לְהִתְקָרֵב יוֹתֵר, כִּי הַהִתְרַחֲקוּת הִיא רַק בִּשְׁבִיל הִתְקָרְבוּת:

לקוטי עצות. התחזקות אות כ.

הַמַּחְשָׁבָה
בְּיַד הָאָדָם
לְהַטּוֹתָהּ
כִּרְצוֹנוֹ

הַמַּחְשָׁבָה בְּיַד הָאָדָם לְהַטּוֹתָהּ כִּרְצוֹנוֹ לְמָקוֹם שֶׁהוּא רוֹצֶה, וְכַמְבֹאָר שֶׁאִי אֶפְשָׁר שֶׁיִּהְיוּ שְׁנֵי מַחְשָׁבוֹת בְּיַחַד כְּלָל, וַאֲפִלּוּ אִם לִפְעָמִים הוֹלֶכֶת מַחְשַׁבְתּוֹ וּפוֹרַחַת וּמְשׁוֹטֶטֶת בִּדְבָרִים אֲחֵרִים וְזָרִים, הוּא בְּיַד הָאָדָם לַחֲזֹר וּלְהַטּוֹתָהּ בְּעַל־כָּרְחָהּ אֶל הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, לַחְשֹׁב מַה שֶּׁרָאוּי. וְהוּא מַמָּשׁ כְּמוֹ סוּס שֶׁפּוֹנֶה מִן הַדֶּרֶךְ וְסָר לְדֶרֶךְ אַחֵר, שֶׁתּוֹפְסִין אוֹתוֹ בְּאַפְסָר וְכַיּוֹצֵא, וּמַחֲזִירִין אוֹתוֹ בְּעַל־כָּרְחוֹ אֶל הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, כְּמוֹ־כֵן בְּמַחְשָׁבָה מַמָּשׁ, שֶׁיְּכוֹלִין לְתָפְסָהּ בְּעַל־כָּרְחָהּ לְהָשִׁיבָהּ אֶל הַדֶּרֶךְ הָרָאוּי:

ליקוטי מוהר"ן תנינא – תורה נ.

הָעוֹלָם הַזֶּה
מַטְעֶה אוֹתָנוּ
לְגַמְרֵי

הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ כְּלוּם רַק לְמִשְׁךְ אֶל הַתַּכְלִית הַנִּצְחִי. וְאֵין לְהִסְתַּכֵּל אִם יִהְיֶה לוֹ מָעוֹת אִם לָאו, כִּי בֵּין שֶׁיִּהְיֶה לוֹ מָעוֹת וּבֵין שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ מָעוֹת יִבָּלֶה יָמָיו בְּשָׁוְא, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מַטְעֶה אוֹתָנוּ לְגַמְרֵי, שֶׁמַּרְאֶה לְהָאָדָם כְּאִלּוּ מַרְוִיחַ בְּכָל פַּעַם וּלְבַסּוֹף אֵינוֹ כְּלוּם, כַּאֲשֶׁר נִרְאֶה בְּחוּשׁ. וְאִם אֲפִלּוּ מַשִּׂיג מָעוֹת, לוֹקְחִין אוֹתוֹ מִן הַמָּעוֹת. וְהַכְּלָל שֶׁשְּׁנֵיהֶם בְּיַחַד אֵין לָהֶם קִיּוּם, דְּהַיְנוּ הָאָדָם עִם הַמָּעוֹת רַק אוֹ שֶׁלּוֹקְחִין הַמָּעוֹת מִן הָאָדָם אוֹ שֶׁלּוֹקְחִין הָאָדָם מִן הַמָּעוֹת, וּמֵעוֹלָם לֹא נִמְצָא אֶחָד שֶׁיִּשָּׁאֵר עִם הַמָּעוֹת. וְאִם גַּם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ קָשֶׁה לִזְכּוֹת, אַף עַל פִּי כֵן אֲפִלּוּ כְּשֶׁאֵין זוֹכֶה לַעֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ כָּרָאוּי צְרִיכִין גַּם לֵידַע, שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ כְּלוּם כַּנַּ"ל, וְיָשִׂים כָּל רְצוֹנוֹ וְחֶפְצוֹ וּמַגָּמָתוֹ וּתְשׁוּקָתוֹ רַק אֶל הַתַּכְלִית הַנִּצְחִי וְיִכְסֹף תָּמִיד לִהְיוֹת כִּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. כִּי הָרָצוֹן בְּעַצְמוֹ יָקָר מְאֹד, כִּי עִקַּר הוּא הָרָצוֹן וּבְתוֹךְ כָּךְ מַה שֶּׁיּוּכַל לַחֲטֹף אֵיזֶה טוֹב, תּוֹרָה אוֹ תְּפִלָּה אוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים יַחֲטֹף מַה שֶּׁיּוּכַל, כִּי לֹא יִשָּׁאֵר לוֹ מִכָּל עֲמָלוֹ כְּלוּם כִּי אִם הָרָצוֹן הַטּוֹב וּמַה שֶּׁחָטַף אֵיזֶה טוֹב בְּכָל יוֹם מִימֵי חַיָּיו.

שיחות הר"ן נא

הָעִקָּר הוּא
הָאֱמוּנָה

הָעִקָּר הוּא הָאֱמוּנָה, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ אֶת עַצְמוֹ וּלְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ בֶּאֱמוּנָה. כִּי יֵשׁ סוֹבְלֵי חֳלָאִים, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם מַכּוֹת מְפֻלָּאוֹת, וְהֵם סוֹבְלִים הֶחָלָאִים רַק בִּשְׁבִיל נְפִילַת הָאֱמוּנָה.

ליקוטי מוהר"ן – תנינא. תורה ה.
תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר, הָעִקָּר הוּא הָאֱמוּנָה

הָעִקָּר הוּא
הַתַּכְלִית
הָאַחֲרוֹן

לְכָל דָּבָר יֵשׁ תַּכְלִית, וּלְזֶה הַתַּכְלִית
יֵשׁ עוֹד תַּכְלִית אַחֵר גָּבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ.
וְהָעִקָּר הוּא הַתַּכְלִית הָאַחֲרוֹן שֶׁהוּא
שַׁעֲשׁוּעֵי עוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא עִקַּר
הַתַּכְלִית הָאַחֲרוֹן שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה
וְשֶׁל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבָּעוֹלָם.

קיצור לקו"מ קמא תורה יח.

הָעִקָּר הוּא
לֵב חָזָק
וְאַמִּיץ

הָעִקָּר הוּא לֵב חָזָק וְאַמִּיץ, וְאָז אֵין לוֹ שׁוּם מְנִיעָה, בִּפְרָט הַמְּנִיעוֹת בְּגַשְׁמִיּוּת, כְּגוֹן מֵחֲמַת מָמוֹן, אוֹ מֵאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְחוֹתְנוֹ, אוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וּמִכָּל שֶׁכֵּן מִשְּׁאָר אֲנָשִׁים, כְּשֶׁמּוֹנְעִים אוֹתוֹ עַל־יְדֵי דִּבְרֵיהֶם וְלֵיצָנוּתָם מִלְּהִתְקָרֵב אֶל הָאֱמֶת, בְּוַדַּאי הַכֹּל בָּטֵל וּמְבֻטָּל לְמִי שֶׁמְּחַזֵּק וּמְאַמֵּץ אֶת לִבּוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

קיצור לקו"מ תנינא, תורה מו.

הָעִקָּר וְהַיְסוֹד,
שֶׁהַכֹּל תָּלוּי בּוֹ,
לְקַשֵּׁר עַצְמוֹ
לְהַצַּדִּיק שֶׁבַּדּוֹר

הָעִקָּר וְהַיְסוֹד שֶׁהַכֹּל תָּלוּי בּוֹ,
לְקַשֵּׁר עַצְמוֹ לְהַצַּדִּיק שֶׁבַּדּוֹר,
וּלְקַבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר
כִּי הוּא זֶה, דָּבָר קָטֹן וְדָבָר גָּדוֹל.
וּלְבִלְתִּי לִנְטוֹת, חַס וְשָׁלוֹם, מִדְּבָרָיו
יָמִין וּשְׂמֹאל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (ספרי פ׳ שופטים): אֲפִלּוּ
אוֹמֵר לְךָ עַל יָמִין שְׂמֹאל וְכוּ׳;
וּלְהַשְׁלִיךְ מֵאִתּוֹ כָּל הַחָכְמוֹת,
וּלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כְּאִלּוּ אֵין לוֹ שׂוּם
שֵׂכֶל בִּלְעֲדֵי אֲשֶׁר יְקַבֵּל מֵהַצַּדִּיק
וְהָרַב שֶׁבַּדּוֹר.

לקו"מ קמא. תורה קכג.

אָמַר:

הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה

שֶׁלִּי עוֹלֶה

עַל הַכֹּל.

אָמַר: הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁלִּי עוֹלֶה עַל הַכֹּל. וְהָיָה פֶּלֶא אֶצְלִי מֵאַחַר שֶׁהַמְקֹרָבִים שֶׁלִּי מַאֲמִינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יְזָהֲרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקֹרָבִים אֵלַי שֶׁיִּהְיוּ כֻּלָּם עַל רֹאשׁ־הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יֵעָדֵר. כִּי כָּל עִנְיָן שֶׁלִּי הוּא רַק רֹאשׁ־הַשָּׁנָה. וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז שֶׁכָּל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקֹרָב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ־הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ, לֹא יֶחְסַר אִישׁ. וּמִי שֶׁזּוֹכֶה לִהְיוֹת עַל רֹאשׁ־הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לִשְׂמֹחַ מְאֹד מְאֹד. "אִכְלוּ מַעֲדַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַקִּים כִּי חֶדְוַת ה' הִיא מָעֻזְּכֶם", וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ־הַשָּׁנָה:

חיי מוהרן. גְּדֶל יִקְרַת רֹאשׁ־הַשָּׁנָה שֶׁלּוֹ, תג.

הַהִתְבּוֹדְדוּת
הוּא מַעֲלָה
עֶלְיוֹנָה וּגְדוֹלָה
מִן הַכֹּל

הַהִתְבּוֹדְדוּת הִוא מַעֲלָה עֶלְיוֹנָה
וּגְדוֹלָה מִן הַכֹּל, דְּהַיְנוּ לִקְבֹּעַ לוֹ
עַל־כָּל־פָּנִים שָׁעָה אוֹ יוֹתֵר
לְהִתְבּוֹדֵד לְבַדּוֹ בְּאֵיזֶה חֶדֶר אוֹ
בַּשָּׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין
קוֹנוֹ בִּטְעָנוֹת וַאֲמַתְלָאוֹת, בְּדִבְרֵי
חֵן וְרִצּוּי וּפִיּוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן
מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁיְּקָרְבוֹ אֵלָיו
לַעֲבוֹדָתוֹ בֶּאֱמֶת.

לקוטי מוהר"ן תנינא. תורה כה

הַתְּפִלָּה
הוּא שַׁעַר
שֶׁדֶּרֶךְ שָׁם נִכְנָסִין
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

עִקַּר הִתְחַבְּרוּת וּדְבֵקוּת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה, כִּי הַתְּפִלָּה הוּא שַׁעַר שֶׁדֶּרֶךְ שָׁם נִכְנָסִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִשָּׁם מַכִּירִין אוֹתוֹ:

עַל־פִּי רֹב כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל נוֹפְלִים לוֹ מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל גַּדְלוּת, וְזֶה בְּחִינַת גָּלוּת הַשְּׁכִינָה. וְעַל־יְדֵי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּכֹחַ, עַל־יְדֵי־זֶה מִתְגַּבֵּר עַל הַפְּנִיּוֹת וְהַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁל גַּדְלוּת וּמְבַטֵּל אוֹתָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה מוֹצִיא הַשְּׁכִינָה מִגָּלוּתָהּ וּמְתַקְּנָהּ, וְגוֹרֵם לַעֲשׂוֹת יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, גַּם עַל־יְדֵי תְּפִלָּה בְּכֹחַ נִתְחַדֵּשׁ הַשִּׁבּוּעָה לְהָאָבוֹת וְנַעֲשֶׂה כְּאִלּוּ עַכְשָׁו נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵינוּ:

קיצור לקוטי מוהר"ן תנינא. תורה פד

וַאֲפִלּוּ בְּהַהֶסְתֵּרָה
שֶׁבְּתוֹךְ הַסְּתָרָה,
בְּוַדַּאי גַּם שָׁם
מְלֻבָּשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

כִּי יֵשׁ שְׁנֵי הַסְתָּרוֹת, וּכְשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר בְּהַסְתָּרָה אַחַת, גַּם כֵּן קָשֶׁה מְאֹד לְמָצְאוֹ, אַךְ אַף־עַל־פִּי־כֵן, כְּשֶׁהוּא נִסְתָּר בְּהַסְתָּרָה אַחַת, אֶפְשָׁר לִיגַּע וְלַחֲתֹר עַד שֶׁיִּמְצָא אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, מֵאַחַר שֶׁיּוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר מִמֶּנּוּ, אֲבָל כְּשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר בְּהַסְתָּרָה תּוֹךְ הַסְתָּרָה, דְּהַיְנוּ שֶׁהַהַסְתָּרָה בְּעַצְמָהּ נִסְתֶּרֶת מִמֶּנּוּ, דְּהַיְנוּ שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ כְּלָל שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר מִמֶּנּוּ – אֲזַי אִי אֶפְשָׁר כְּלָל לִמְצֹא אוֹתוֹ, מֵאַחַר שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ כְּלָל מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ'.

אֲבָל בֶּאֱמֶת אֲפִלּוּ בְּכָל הַהַסְתָּרוֹת, וַאֲפִלּוּ בְּהַהַסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתָּרָה, בְּוַדַּאי גַּם שָׁם מְלֻבָּשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּוַדַּאי אֵין שׁוּם דָּבָר שֶׁלֹּא יִהְיֶה בּוֹ חִיּוּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי בִּלְעֲדֵי חִיּוּתוֹ לֹא הָיָה לוֹ קִיּוּם כְּלָל.

לקו"מ קמא. תורה נו.

וּבֶאֱמֶת
אֵין שׁוּם רַע
בָּעוֹלָם, רַק
כֻּלּוֹ טוֹב.

כִּי בְּוַדַּאי כָּל הַיִּסּוּרִין בָּאִים בְּכַוָּנָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְטוֹבָתוֹ, אִם לְהַזְכִּירוֹ שֶׁיָּשׁוּב בִּתְשׁוּבָה, אִם לְמָרֵק עֲוֹונוֹתָיו. וְאִם כֵּן הַיִּסּוּרִין הֵם טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי כַּוָּנַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא בְּוַדַּאי רַק לְטוֹבָה. נִמְצָא, שֶׁבְּכָל הָרָעוֹת וְהַיִּסּוּרִין שֶׁיֵּשׁ לָאָדָם חַס וְשָׁלוֹם, אִם יִסְתַּכֵּל עַל הַתַּכְלִית, הֵינוּ כַּוָּנַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא יִהְיֶה לוֹ יִסּוּרִין כְּלָל, רַק אַדְרַבָּא יִתְמַלֵּא שִׂמְחָה מִגֹּדֶל רֹב הַטּוֹבָה, שֶׁיִּסְתַּכֵּל בְּתַכְלִית הַיִּסּוּרִין הַלָּלוּ. כִּי הַתַּכְלִית הוּא כְּלוֹ טוֹב, כְּלוֹ אֶחָד כַּנַּ"ל. וּבֶאֱמֶת אֵין שׁוּם רַע בָּעוֹלָם, רַק כְּלוֹ טוֹב. אַךְ עִקַּר הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לָאָדָם מֵהַיִּסּוּרִין שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו, חַס וְשָׁלוֹם, הוּא רַק מֵחֲמַת שֶׁלּוֹקְחִין מֵהָאָדָם הַדַּעַת, עַד שֶׁאֵין יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתַּכְלִית, שֶׁהוּא כְּלוֹ טוֹב, וְאָז מַרְגִּישׁ צַעַר וּכְאֵב הַיִּסּוּרִין.

לקו"מ קמא. תורה סה

וּבִשְׁבִיל זֶה
נִבְרָא אִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי
כְּדֵי שֶׁיַּעֲסֹק בְּתוֹרָה
וּתְפִלָּה, וְיַמְשִׁיךְ
שֶׁפַע בָּעוֹלָם

וּבִשְׁבִיל זֶה נִבְרָא אִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי כְּדֵי שֶׁיַּעֲסֹק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, וְיַמְשִׁיךְ שֶׁפַע בָּעוֹלָם, שֶׁעַל־יְדֵי זֶה נִתְגַּלֶּה אֱלֹקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בָּעוֹלָם וְכוּ'.

כִּי עַל־יְדֵי הַמְשָׁכַת הַשֶּׁפַע עַל־יְדֵי יִשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי זֶה יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ דְּרָכָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יוֹדוּ אוֹתוֹ כֻּלָּם, וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ - שֶׁבִּשְׁבִיל זֶה נִבְרָא הַכֹּל, כְּדֵי שֶׁיִּתְגַּלֶּה אֱלֹקוּתוֹ בָּעוֹלָם, שֶׁעִקַּר הַהִתְגַּלּוּת הוּא עַל־יְדֵי שֶׁרוֹאִין שֶׁיִּשְׂרָאֵל פּוֹעֲלִין בִּתְפִלָּתָם וּמַמְשִׁיכִין שֶׁפַע וְרֹב טוּב וְכַנַּ"ל.

לקו"ה. חו"מ ב. נחלות ד, ח.

וְדַע שֶׁאָדָם
צָרִיךְ לַעֲבֹר בְּזֶה
הָעוֹלָם עַל גֶּשֶׁר צַר
מְאֹד, וְהַכְּלָל וְהָעִקָּר
שֶׁלֹּא יִתְפַּחֵד כְּלָל

וְדַע שֶׁאָדָם צָרִיךְ לַעֲבֹר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל גֶּשֶׁר צַר מְאֹד, וְהָעִקָּר שֶׁלֹּא יִתְפַּחֵד כְּלָל. וְצָרִיךְ הָאָדָם לְחַזֵּק וּלְשַׂמֵּחַ עַצְמוֹ מְאֹד הֵן עַל־יְדֵי שֶׁיִּמְצָא בְּעַצְמוֹ אֵיזֶה זְכוּת וּנְקֻדָּה טוֹבָה, כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא עָשָׂה אֵיזֶה טוֹב מִיָּמָיו, וְכֵן עַל־יְדֵי שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי. וְלַעֲשׂוֹת רְקוּדִים וּקְפִיצוֹת כְּדֵי לָבוֹא לְשִׂמְחָה, עַד אֲשֶׁר יִזְכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה לִתְשׁוּבָה, וְכָל הַזְּדוֹנוֹת יִהְיוּ נַעֲשִׂין זְכֻיּוֹת:

קיצור ליקוטי מוהר"ן – תנינא. תורה מח.

וּכְשֶׁתַּעֲסֹק וְתַתְמִיד
בַּעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ
אֲזַי הַטּוֹב יִשָּׁאֵר
וְהָרַע מִמֵּילָא
יִתְבַּטֵּל

שָׁמַעְתִּי שֶׁפַּעַם אַחַת דִּבֵּר רַבִּי גֵּרְשׁוֹן
מִטִּירָהאוויץ עִם רַבֵּנוּ זִכְרוֹנוֹ
לִבְרָכָה וְקִבֵּל לְפָנָיו מְאֹד עַל אֲשֶׁר
צַר לוֹ בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם. עָנָה רַבֵּנוּ
זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה וְאָמַר "אַתָּה עֲשֵׂה טוֹב
וַעֲסֹק בַּעֲבוֹדָתוֹ בֶּאֱמֶת וּכְשֶׁתַּעֲסֹק
וְתַתְמִיד בַּעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ אֲזַי הַטּוֹב
יִשְׁאֵר וְהָרַע מִמֵּילָא יִתְבַּטֵּל וְיִפּוֹל"

חיי מוהרן. עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, תמז.

טוֹב יוֹתֵר
לִהְיוֹת פִּתִי יַאֲמִין
לְכָל דָּבָר, מִלִּהְיוֹת
חָכָם וְלִכְפֹּר בַּכֹּל
חַס וְשָׁלוֹם

טוֹב יוֹתֵר לִהְיוֹת פֶּתִי יַאֲמִין לְכָל דָּבָר, דְּהַיְנוּ לְהַאֲמִין אֲפִלּוּ בִּשְׁטוּתִים וּשְׁקָרִים כְּדֵי לְהַאֲמִין גַּם בְּהָאֱמֶת, מִלִּהְיוֹת חָכָם וְלִכְפֹּר בַּכֹּל חַס וְשָׁלוֹם, דְּהַיְנוּ לִכְפֹּר בִּשְׁטוּתִים וּשְׁקָרִים. וְעַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה הַכֹּל לֵיצָנוּת אֶצְלוֹ וְכוֹפֵר גַּם בְּהָאֱמֶת חַס וְשָׁלוֹם. "וּמוּטָב שֶׁאֶקְרֵא שׁוֹטֶה כָּל יָמַי וְאַל אֶהְיֶה רָשָׁע שָׁעָה אַחַת לִפְנֵי הַמָּקוֹם" (עֵדִיוֹת ה־ו):

שיחות הר"ן. קג.

טוֹב לְהָאָדָם
לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ
שֶׁיּוּכַל לְהַחֲיוֹת
אֶת עַצְמוֹ
עִם אֵיזֶה נִגּוּן

אָמַר: טוֹב לְהָאָדָם לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ שֶׁיּוּכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ עִם אֵיזֶה נִגּוּן. כִּי נִגּוּן הוּא דָּבָר גָּדוֹל וְגָבוֹהַּ מְאֹד מְאֹד, וְיֵשׁ לוֹ כֹּחַ גָּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לְנַגֵּן, אַף עַל פִּי כֵן בְּבֵיתוֹ וּבֵינוֹ לְבֵין עַצְמוֹ יוּכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּאֵיזֶה נִגּוּן כְּפִי שֶׁיּוּכַל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנִּגּוּן אֵין לְשַׁעֵר.

שיחות הר"ן, רעג.

יֵשׁ עִנְיָן
שֶׁמִּתְהַפֵּךְ
הַכֹּל לְטוֹבָה

לְפִי גְּדֻלַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעִצֻּם רוֹמְמוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, בִּתְנוּעָה קַלָּה בְּעַלְמָא וּבְהִסְתַּכְּלוּת בְּעַלְמָא שֶׁאֵינוֹ כְּרָאוּי לְפִי כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ הָיָה רָאוּי לָבוֹא עַל הָאָדָם מַה שֶּׁרָאוּי חַס וְחָלִילָה, אַךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מָלֵא רַחֲמִים, וְכָל הָעוֹלָם מָלֵא רַחֲמָנוּת וְהוּא יִתְבָּרַךְ רוֹצֶה מְאֹד בְּהָעוֹלָם. עַל־כֵּן אֲהוּבִי, אָחִי, אַתָּה הַמְעַיֵּן, נַפְשִׁי וּלְבָבִי, חֲזַק וֶאֱמַץ מְאֹד וּבְטַח בַּה׳, כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ. כִּי כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, הַכֹּל לְטוֹבָתְךָ, וְתִסְמֹךְ עַל רַחֲמָיו הַמְרֻבִּים בְּלִי שִׁעוּר, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גָּדוֹל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר. וְיֵשׁ עִנְיָן שֶׁמִּתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה וּזְדוֹנוֹת נַתְהַפְּכִין לִזְכֻיּוֹת רַק חֲזַק וֶאֱמַץ :

ליקוטי עצות. התחזקות לו

כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל יָכוֹל
לְמַשֵּׁל בִּתְפִלָּתוֹ
לִפְעֹל מַה
שֶּׁרוֹצֶה

כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יָכוֹל לִמְשֹׁל בִּתְפִלָּתוֹ לִפְעֹל מַה שֶּׁרוֹצֶה, אַךְ עִקַּר הַמְּנִיעָה הִיא מֵחֲמַת גַּדְלוּת וּפְנִיוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת, כִּי יֵשׁ שֶׁיֵּשׁ לוֹ גַּדְלוּת מֵחֲמַת שֶׁהוּא מִיָּחֵס גָּדוֹל, אוֹ מֵחֲמַת שֶׁיִּגַּע וְעָמֵל בַּעֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ, וְאָז בְּוַדַּאי אִי אֶפְשָׁר שֶׁיִּהְיֶה לוֹ מֶמְשָׁלָה בִּתְפִלָּתוֹ, עַל־כֵּן צְרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר כְּשֶׁעוֹמֵד לְהִתְפַּלֵּל לְשַׁבֵּר כָּל זֶה, וְלִשְׁכֹּחַ יְחוּסוֹ וְגַם עֲמָלוֹ שֶׁעָמַל בַּעֲבוֹדַת ה', וְיִהְיֶה נִדְמֶה לוֹ כְּאִלּוּ הַיּוֹם נִבְרָא, וְלֹא עָמַל עֲדַיִן כְּלָל בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וְגַם כְּאִלּוּ הוּא יָחִיד בָּעוֹלָם וְאֵין לוֹ שׁוּם יְחוּס. וְכֵן צָרִיךְ לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל שְׁאָרֵי הַמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת שֶׁבְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה הַבָּאִים מֵחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו הָרִאשׁוֹנִים בְּמֵזִיד, אוֹ שֶׁהִרְהֵר בְּמֵזִיד, וְאָז יוּכַל לִמְשֹׁל בִּתְפִלָּתוֹ, וְאָז נִתְמַלֵּא רְצוֹן הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ, וְיֵשׁ לוֹ יִתְבָּרַךְ תַּעֲנוּג גָּדוֹל מִתְּפִלָּתוֹ, וְעַל־יְדֵי־זֶה מַמְשִׁיךְ כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת בָּעוֹלָם:

קיצור לקו"מ קמא. תורה צז.

כָּל הָעוֹלָם
לֹא נִבְרָא
אֶלָּא בִּשְׁבִילִי

כִּי צָרִיךְ כָּל אָדָם לוֹמַר: כָּל הָעוֹלָם
לֹא נִבְרָא אֶלָּא בִּשְׁבִילִי (סנהדרין לז).
נִמְצָא, כְּשֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא בִּשְׁבִילִי,
צָרִיךְ אֲנִי לִרְאוֹת וּלְעַיֵּן בְּכָל עֵת
בְּתִקּוּן הָעוֹלָם, וּלְמַלְאוֹת חֶסְרוֹן
הָעוֹלָם, וּלְהִתְפַּלֵּל בַּעֲבוּרָם.

לקו"מ קמא. תורה ה.
בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר

כְּפִי שֶׁמְּשַׁבֵּר גַּאֲוָתוֹ
כֵּן הוּא זוֹכֶה לְתוֹרָה

כְּפִי שֶׁמְּשַׁבֵּר גַּאֲוָתוֹ כֵּן הוּא זוֹכֶה לְתוֹרָה,
וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכֶה לְקָרֵב רְחוֹקִים לַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ. שֶׁעַל־יְדֵי זֶה נִתְגַּדֵּל וְנִתְעַלֶּה
כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ. וּמַעֲלָה הַכָּבוֹד לְשָׁרְשׁוֹ
וְזוֹכֶה לִירָאָה, וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכֶה לִשְׁלוֹם
בַּיִת, שָׁלוֹם בַּעֲצָמָיו, וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכֶה
לִתְפִלָּה וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכֶה לַשָּׁלוֹם הַכְּלָלִי,
שָׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת:

לקוטי עצות. גאוה וענוה אות יד.

כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ
שֶׁכָּל מְאוֹרְעוֹתָיו
הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת
הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין
עוֹלָם הַבָּא

רָאוּי לְהַדְבֵּקִים לְהַצַּדִּיק הָאֱמֶת לָדַעַת שֶׁכָּל מְאֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ. וּכְשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ זֹאת, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, וְזֶה זוֹכִין עַל־יְדֵי וִדּוּי דְּבָרִים לִפְנֵי הַתַּלְמִיד־חָכָם. וְאָז יִזְכֶּה לֵידַע שֶׁכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל יְמֵי חַיָּיו הַכֹּל לְטוֹבָתוֹ, כִּי הַכֹּל מֵחֲמַת אַהֲבָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְזֶה עִקַּר שְׁלֵמוּת הַדַּעַת שֶׁל הָאָדָם שֶׁלֹּא יִבַּעֵט וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מֵהַהַרְפַּתְקָאוֹת שֶׁעוֹבְרִין עָלָיו, רַק יַאֲמִין שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָתוֹ הַנִּצְחִית:

קיצור לקוטי מוהר"ן. תורה ד.

כְּשֶׁיֵּשׁ
לְהָאָדָם לֵב
אֵין שַׁיָּךְ אֶצְלוֹ
מָקוֹם כְּלָל

כְּשֶׁיֵּשׁ לְהָאָדָם לֵב, אֵין שַׁיָּךְ אֶצְלוֹ מָקוֹם כְּלָל, כִּי אַדְרַבָּא, הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְכוּ'. כִּי הָאֱלֹקוּת הוּא בַּלֵּב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים עג): "צוּר לְבָבִי". וְאֵצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נֶאֱמַר (שמות לג): "הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי" – שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ. נִמְצָא, מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ לֵב יִשְׂרְאֵלִי, אֵין רָאוּי לוֹ לוֹמַר שֶׁמָּקוֹם זֶה אֵין טוֹב לְפָנָיו, כִּי אֵין שַׁיָּךְ אֶצְלוֹ מָקוֹם כְּלָל, כִּי אַדְרַבָּא, הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ כַּנַּ"ל:

לקו"מ תנינא. תורה נו.

אָמַר:
מַה לָּכֶם לִדְאוֹג
מֵאַחַר שֶׁאֲנִי
הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם

בַּלַּיְלָה שֶׁקִּדֵּם הִסְתַּלְּקוּתוֹ אָמַר: 'מַה לָּכֶם לִרְאוֹג מֵאַחַר שֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם. וּמָה אִם הַנְּשָׁמוֹת שֶׁלֹּא הִכִּירוּ אוֹתִי כְּלָל, הֵם מְצַפִּים עַל תִּקּוּנִים שֶׁלִּי מִכָּל־שֶׁכֵּן אַתֶּם וְכוּ'. (וְכֵן אָפְלוּ אֵלּוּ שֶׁלֹּא זָכוּ לְהַכִּיר אֶת רַבֵּנוּ זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה בְּחַיָּיו, כְּשֶׁיָּבוֹאוּ עַל קִבְרוֹ הַקָּדוֹשׁ וְיִסְמְכוּ עָלָיו, וְיִלְמְדוּ סְפָרָיו הַקְּדוֹשִׁים וְיַרְגִּילוּ עַצְמָם לֵילֵךְ בְּדַרְכָּיו הַקְּדוֹשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בִּסְפָרָיו הַקְּדוֹשִׁים, בְּוַדַּאי יֵשׁ לָהֶם עַל מַה שֶּׁיִּסְמְכוּ. אַשְׁרֵיהֶם אַשְׁרֵי חֶלְקָם, וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ, כִּי כְּבָר גִּלָּה דַּעְתּוֹ בְּכַמָּה לְשׁוֹנוֹת בְּפֵרוּשׁ וּבְרֶמֶז שֶׁכָּל מַה שֶּׁעוֹסֵק עִמָּנוּ אֵינוֹ בִּשְׁבִילֵנוּ לְבַד, כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה וְאֶת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה, [הַיְנוּ אַף עִם הַדּוֹרוֹת הָעֲתִידִים לָבוֹא]).

חיי מוהר"ן
נְסִיעָתוֹ וִישִׁיבָתוֹ בְּאוּמָן, רכה.

מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ
אֱמוּנָה – חַיָּיו חַיִּים
וְהוּא מְבַלֶּה יְמֵי
חַיָּיו בְּטוּב תָּמִיד

מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֱמוּנָה – חַיָּיו חַיִּים וְהוּא מְבֻלֶּה יְמֵי חַיָּיו בְּטוּב תָּמִיד. כִּי כְּשֶׁהוֹלֵךְ לוֹ כָּרָאוּי וְיֵשׁ לוֹ טוּב בְּוַדַּאי טוּב לוֹ. וַאֲפִלּוּ כְּשֶׁאֵינוֹ כָּךְ (דְּהַיְנוּ שֶׁאֵין מִתְנַהֵג לוֹ כְּסֵדֶר וְיֵשׁ לוֹ יְסוּרִין חַס וְשָׁלוֹם) גַּם־כֵּן טוֹב, כִּי הוּא בָּטוּחַ שֶׁאַף־עַל־פִּי־כֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יְרַחֵם עָלָיו לְהָבִא וְיֵיטִיב אַחֲרִיתוֹ. כִּי מֵאַחַר שֶׁהַכֹּל מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּוַדַּאי הַכֹּל לְטוֹבָה. אֲבָל מִי שֶׁאֵין לוֹ אֱמוּנָה חַס וְשָׁלוֹם, חַיָּיו אֵינָם חַיִּים כְּלָל כִּי תֵּכֶף כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיזֶה רָעָה שׁוּב אֵין לוֹ שׁוּם חִיּוּת, כִּי אֵין לוֹ בַּמֶּה לְנַחֵם עַצְמוֹ כְּלָל מֵאַחַר שֶׁאֵין לוֹ אֱמוּנָה כְּלָל, וְאֵין לוֹ שׁוּם חִיּוּת וְשׁוּם טוֹב מֵאַחַר שֶׁהוֹלֵךְ בְּלִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְלִי הַשְׁגָּחָה רַחֲמָנָא לִצְלָן. אֲבָל עַל־יְדֵי אֱמוּנָה מַה טּוֹב וְיָפֶה הַחִיּוּת שֶׁלּוֹ כַּנַּ"ל

שיחות הר"ן נג.

מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל
עַל הָאֱמֶת לַאֲמִתּוֹ
רוֹאֶה יְשׁוּעַת ה׳
וְנִפְלָאוֹת חֲסָדָיו
בְּכָל יוֹם

מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל הָאֱמֶת לַאֲמִתּוֹ רוֹאֶה יְשׁוּעַת ה׳ וְנִפְלְאוֹת חֲסָדָיו בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, כְּמוֹ שֶׁאוֹמְרִים, "עַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם" וְכוּ׳. וְאַף־עַל־פִּי־כֵן הַיְשׁוּעָה הַשְּׁלֵמָה רְחוֹקָה מֵאִתָּנוּ מְאֹד, כִּי אָנוּ נְתוּנִים בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים בְּתֹקֶף הַגָּלוּת, אֲשֶׁר כִּמְעַט כָּשַׁל כֹּחַ הַסֵּבֶל, וּבִפְרָט גָּלוּת הַנֶּפֶשׁ שֶׁהִיא הָעִקָּר כַּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמַכְאוֹבָיו, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן רוֹאִים יְשׁוּעַת ה׳ וְנִפְלְאוֹת חֲסָדָיו בְּכָל עֵת:

לקו"ה. יו"ד ב. שלוח הקן ה, ב.

מִי שֶׁרוֹצֶה
לִזְכּוֹת לִתְשׁוּבָה,
יִהְיֶה רָגִיל
בַּאֲמִירַת תְּהִלִּים

מִי שֶׁרוֹצֶה לִזְכּוֹת לִתְשׁוּבָה יִהְיֶה רָגִיל בַּאֲמִירַת תְּהִלִּים, כִּי תְּהִלִּים מְסֻגָּל לִתְשׁוּבָה, כִּי יֵשׁ מְנִיעוֹת רַבּוֹת מְאֹד מִלַּעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, יֵשׁ אֶחָד שֶׁאֵין לוֹ הִתְעוֹרְרוּת כְּלָל לִתְשׁוּבָה, וַאֲפִלּוּ מִי שֶׁמִּתְעוֹרֵר לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה יֵשׁ כַּמָּה מְנִיעוֹת לָזֶה, כִּי יֵשׁ כַּמָּה אֲנָשִׁים שֶׁשַּׁעַר הַתְּשׁוּבָה סָגוּר בִּפְנֵיהֶם, וְיֵשׁ שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְהַגִּיעַ אֶל הַשַּׁעַר הַשַּׁיָּךְ לוֹ, שֶׁדַּרְכּוֹ שָׁם דַּיְקָא צָרִיךְ לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה שְׁאָר מְנִיעוֹת הַמּוֹנְעִים אֶת הָאָדָם מִן הַתְּשׁוּבָה, עַד שֶׁיָּכוֹל לִבָּלוֹת יָמָיו וְלָמוּת בִּלְא תְּשׁוּבָה חַס וְשָׁלוֹם, וְעַל כָּל זֶה מְסֻגָּל אֲמִירַת תְּהִלִּים, שֶׁאֲפִלּוּ מִי שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם הִתְעוֹרְרוּת לִתְשׁוּבָה, יִזְכֶּה עַל־יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים לְהִתְעוֹרֵר לִתְשׁוּבָה, וְגַם לְהַגִּיעַ אֶל הַשַּׁעַר הַשַּׁיָּךְ לִנְשָׁמָתוֹ וְלִפְתֹּחַ הַשַּׁעַר, עַד שֶׁיִּזְכֶּה לִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

קיצור לקו"מ תנינא. תורה עג.

מִצְוָה גְּדוֹלָה
לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה
תָּמִיד

מִצְוָה גְּדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהַרְחִיק הָעַצְבוּת וְהַמָּרָה שְׁחוֹרָה בְּכָל כֹּחוֹ. וְכָל הַחוֹלַאַת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כֻּלָּם בָּאִין רַק מִקִּלְקוּל הַשִּׂמְחָה.

ליקוטי מוהר"ן – תנינא. תורה כד.
מִצְוָה גְּדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד

מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל
אִי אֶפְשָׁר לִהְיוֹת אִישׁ כָּשֵׁר בֶּאֱמֶת,
כִּי־אִם עַל־יְדֵי הִתְבּוֹדְדוּת.

סִפְּרוּ לִי שֶׁאָמַר, שֶׁמִּקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל אִי אֶפְשָׁר לִהְיוֹת אִישׁ כָּשֵׁר בֶּאֱמֶת, כִּי־אִם עַל־יְדֵי הִתְבּוֹדְדוּת. וְהָיָה מַזְכִּיר כַּמָּה וְכַמָּה צַדִּיקִים מִפְּרֻסָּמִים אֲמִתִּיִּים, וְאָמַר, שֶׁכֻּלָּם לֹא בָּאוּ לְמַדְרֵגָתָם כִּי־אִם עַל־יְדֵי הִתְבּוֹדְדוּת. וְגַם תָּפַס אִישׁ אֶחָד פְּשׁוּט מִנֶּכְדֵי הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה, וְאָמַר: גַּם זֶה מְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בְּכָל פַּעַם לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בִּבְכִיָּה גְּדוֹלָה. וְאָמַר: שֶׁזֵּרַע הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב רְגִילִים בָּזֶה בְּיוֹתֵר, כִּי הֵם מִזֶּרַע דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, וְכָל עִסְקוֹ שֶׁל דָּוִד הָיָה עִנְיַן זֶה, שֶׁהָיָה מְשַׁבֵּר לִבּוֹ מְאֹד לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, שֶׁזֶּהוּ עִקַּר סֵפֶר תְּהִלִּים שֶׁיָּסַד:

לקו"מ תנינא. תורה ק.

עַל־יְדֵי
הַשִּׂמְחָה
יְכוֹלִין לְהַחֲיוֹת
אָדָם אַחֵר

וְהַכְּלָל שֶׁצָּרִיךְ לִזָּהֵר מְאֹד מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. וַאֲפִלּוּ אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, דְּהַיְנוּ שֶׁהוּא חַס וְשָׁלוֹם רָחוֹק מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אַף עַל פִּי־כֵן יֵשׁ לוֹ לִשְׂמֹחַ מְאֹד שֶׁלֹּא עָשָׂהוּ גּוֹי וְכוּ׳.

גַּם עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה יְכוֹלִין לְהַחֲיוֹת אָדָם אַחֵר. כִּי יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שֶׁיֵּשׁ לָהֶם יִסּוּרִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים רַחֲמָנָא לִצְלַן וְאִי אֶפְשָׁר לָהֶם לְסַפֵּר מַה שֶּׁבִּלְבָּם. וְהֵם הָיוּ רוֹצִים לְסַפֵּר אַךְ אֵין לָהֶם בְּפָנֵי מִי לְסַפֵּר וּלְהָשִׂיחַ עִמּוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָם. וְהֵם הוֹלְכִים מְלֵאִים יִסּוּרִים וּדְאָגוֹת, וּכְשֶׁבָּא אָדָם עִם פָּנִים שׂוֹחֲקוֹת יָכוֹל לְהַחֲיוֹת אוֹתָם מַמָּשׁ, וּלְהַחֲיוֹת אָדָם אֵינוֹ דָּבָר רַק כִּי הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד.

שיחות הר"ן מג.

עַל־יְדֵי
קְדֻשַּׁת שַׁבָּת
זוֹכֶה לַעֲנָוָה
בֶּאֱמֶת

עַל־יְדֵי קְדֻשַּׁת שַׁבָּת זוֹכֶה לַעֲנָוָה בֶּאֱמֶת,
דְּהַיְנוּ לִרְאוֹת שִׁפְלוּתוֹ וּלְהַכִּיר חֲשִׁיבוּת
יִשְׂרָאֵל וְלִמְסֹר נַפְשׁוֹ בַּעֲדָם, כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם:

עִקַּר הָעֲנָוָה שֶׁיַּחֲזִיק הָאָדָם אֶת עַצְמוֹ לְמַטָּה
מִמַּדְרֵגָתוֹ שָׁפֵל מִמַּה שֶּׁהוּא, בִּבְחִינַת מַה
שֶּׁנֶּאֱמַר בְּשַׁבָּת: "שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו" (שְׁמוֹת טז, כט)
הַיְנוּ תַּחַת מַדְרֵגָתוֹ, וְעַל כָּל פָּנִים לֹא יֵצֵא
אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ לְמַעְלָה מִמַּדְרֵגָתוֹ:

עַל־יְדֵי עֲנָוָה וְשִׁפְלוּת, עַל־יְדֵי־זֶה אֵין שׁוּם
אָדָם יָכוֹל לְהוֹצִיאוֹ וְלִדְחוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ, דְּהַיְנוּ
לְקַפֵּחַ פַּרְנָסָתוֹ חַס וְשָׁלוֹם:

קיצור לקו"מ קמא. תורה עט.

עַל־יְדֵי
תְּפִלָּה בְּכַוָּנָה,
זוֹכֶה לְהַשִּׂיג
נִסְתָּרוֹת וּפְנִימִיּוּת
הַתּוֹרָה

עַל־יְדֵי תְּפִלָּה בְּכַוָּנָה, שֶׁמְּקַשֵּׁר הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַדִּבּוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחָזָק, זוֹכֶה לְהַשִּׂיג נִסְתָּרוֹת וּפְנִימִיּוּת הַתּוֹרָה, וְהַתְּפִלָּה הַזֹּאת מְבִיאָה הַשְׁפָּעוֹת וּבְרָכוֹת לְהָעוֹלָם, וְעַל־כֵּן הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא מִתְאַוֶּה לִתְפִלָּתוֹ כִּי הוּא חָפֵץ לְהַשְׁפִּיעַ טוּבוֹ לִבְרִיוֹתָיו:

חיי מוהר"ן, רכט.

עַל־יְדֵי
תְּפִלָּה יְכוֹלִין
לָבוֹא לַכֹּל

אֶחָד שָׁאַל אוֹתוֹ בְּעִנְיַן הַנְהָגַת הִתְקָרְבוּת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְצִוָּה לוֹ לִלְמֹד וְכוּ'. וְשָׁאַל אוֹתוֹ: הֲלֹא אֵינִי יָכוֹל לִלְמֹד. הֵשִׁיב לוֹ: עַל־יְדֵי תְּפִלָּה יְכוֹלִין לָבוֹא לַכֹּל, לְכָל טוּב, לְתוֹרָה וַעֲבוֹדָה וּלְכָל הַקְּדֻשּׁוֹת וּלְכָל הָעֲבוֹדוֹת וּלְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת:

פַּעַם אֶחָד אָמַר: אִם הָיוּ מַנִּיחִין מֵת לָעוֹלָם הַזֶּה לְהִתְפַּלֵּל, בְּוַדַּאי הָיָה מִתְפַּלֵּל יָפֶה יָפֶה בְּכָל כֹּחוֹ:

לקו"מ תנינא. תורה קיא.

עִקַּר הָאָדָם
הוּא הַשֵּׂכֶל
וְהַדַּעַת

עִקַּר הָאָדָם הוּא הַשֵּׂכֶל וְהַדַּעַת, וְעַל־כֵּן בַּמָּקוֹם שֶׁחוֹשֵׁב הַשֵּׂכֶל שָׁם כָּל הָאָדָם, עַל־כֵּן צָרִיךְ לִבְרֹחַ מְאֹד מִמַּחֲשָׁבָה רָעָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִקְנֶה מְקוֹמוֹ שָׁם חֵס וְשָׁלוֹם. וְצָרִיךְ לָכֹף וּלְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְמַחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת כְּדֵי שֶׁיִּזְכֶּה לֵידַע וּלְהַשִּׂיג בִּידִיעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְנִמְצָא שֶׁהוּא שָׁם מַמָּשׁ וְנִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְכָל מַה שֶּׁיּוֹדֵעַ יוֹתֵר הוּא נִכְלָל יוֹתֵר בְּשָׁרְשׁוֹ דְּהַיְנוּ בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזוֹכֶה לְחַיִּים נִצְחִיִּים וְזוֹכֶה לִשְׁלֵמוּת הַדַּעַת וְנִצּוֹל מִכָּל הַחֶסְרוֹנוֹת כַּנַּ"ל:

קיצור לקוטי מוהרן קמא.
תורה כא, סעיף כא.

עִקַּר הָאֱמוּנָה
הוּא בְּלִי שׁוּם
חָכְמוֹת וַחֲקִירוֹת
כְּלָל

עָנָה וְאָמַר: אֱצֶל הָעוֹלָם אֱמוּנָה הוּא דָּבָר קָטָן וְאֱצְלִי אֱמוּנָה הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד. וְעִקַּר הָאֱמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוּם חָכְמוֹת וַחֲקִירוֹת כְּלָל. רַק בִּפְשִׁיטוּת גָּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׁים וְהַהֲמוֹן עַם הַכְּשֵׁרִים מַאֲמִינִים:

שיחות הר"ן, לג.

עִקַּר הַיַּהֲדוּת
הוּא רַק לֵילֵךְ
בִּתְמִימוּת וּבִפְשִׁיטוּת
בְּלִי שׁוּם חָכְמוֹת

כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחַר שִׂכְלוֹ וְחָכְמָתוֹ, יוֹכַל לִפֹּל בְּטָעוּתִים וּמְכְשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלָבוֹא לִידֵי רָעוֹת גְּדוֹלוֹת, חַס וְשָׁלוֹם. וְיֵשׁ שֶׁקִּלְקְלוּ הַרְבֵּה, כְּגוֹן הָרְשָׁעִים הַגְּדוֹלִים מְאֹד הַמְּפֻרְסָמִים, שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֹּל הָיָה עַל־יְדֵי חָכְמָתָם וְשִׂכְלָם. וְעִקַּר הַיַּהֲדוּת הוּא רַק לֵילֵךְ בִּתְמִימוּת וּבְפְשִׁיטוּת, בְּלִי שׁוּם חָכְמוֹת, וּלְהִסְתַּכֵּל בְּכָל דָּבָר שֶׁעוֹשֶׂה, שֶׁיִּהְיֶה שָׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִבְלִי לְהַשְׁגִּיחַ כְּלָל עַל כְּבוֹד עַצְמוֹ. רַק אִם יֵשׁ בָּזֶה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֵעָשֶׂה, וְאִם לָאו – לָאו, וַאֲזַי בְּוַדַּאי לֹא יִכָּשֵׁל לְעוֹלָם.

ליקוטי מוהר"ן – תנינא. תורה יב.

עִקַּר הַנְּשִׁימָה
שֶׁהוּא הַנְּשָׁמָה
הוּא לְהַלֵּל
שִׁמוֹ יִתְבָּרַךְ

וְזֶהוּ בְּחִינַת "כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ", שֶׁהוּא סִיּוּם סֵפֶר תְּהִלִּים, שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל תְּהִלִּים, הֵינוּ כְּמוֹ שֶׁרָז"ל: עַל כָּל נְשִׁימָה וּנְשִׁימָה תְּהַלֵּל יָהּ', וְזֶה הָעִקָּר, לֵידַע שֶׁכָּל נְשִׁימָה וּנְשִׁימָה מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַלֵּל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל נְשִׁימָה וּנְשִׁימָה. וְאַחַר־כָּךְ צְרִיכִין מִיָּד לְהַלְּלוֹ עַל זֶה בְּעַצְמוֹ שֶׁאָנוּ זוֹכִין לְהַלֵּל שְׁמוֹ, שֶׁזֶּהוּ בְּעַצְמוֹ הַנְּשִׁימָה, כִּי עִקַּר הַנְּשִׁימָה, שֶׁהוּא הַנְּשָׁמָה, הוּא לְהַלֵּל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּזֶה הַפָּסוּק בְּעַצְמוֹ כִּפְשׁוּטוֹ: "כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ" וְכוּ', נִמְצָא, שֶׁלְּעוֹלָם צְרִיכִין לְהַלֵּל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, בִּבְחִינַת: "וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ", כִּי כָּל מַה שֶּׁמְּהַלְלִים שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, צְרִיכִין לְהַלְּלוֹ עַל זֶה בְּעַצְמוֹ שֶׁאָנוּ זוֹכִים לְהַלֵּל שְׁמוֹ, כִּי בֶּאֱמֶת הַכֹּל מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, בִּבְחִינַת: "הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ" וְכוּ'.

לקו"ה. או"ח א. קריאת שמע ה, יג.

עִקַּר הָעֹז
וְהַהִתְחַזְּקוּת לֶאֱחֹז
עַצְמוֹ בַּה' יִתְבָּרַךְ
בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא

וְזֶה בְּחִינַת "אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ" שֶׁנִּסְמָךְ לַפָּסוּק "אַשְׁרֵי אָדָם עֹז לוֹ בָךְ". כִּי עִקַּר הָעֹז וְהַהִתְחַזְּקוּת לֶאֱחֹז עַצְמוֹ בַּה' יִתְבָּרַךְ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, הוּא עַל־יְדֵי שֶׁזּוֹכֶה לִהְיוֹת בִּכְלָל יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ שֶׁהֵם בְּחִינַת בֵּיתָא עִלָּאָה וּבֵיתָא תִּתָּאָה שֶׁהַצַּדִּיק עוֹסֵק בְּבִנְיָנָם כַּנַּ"ל. שֶׁעַל־יְדֵי זֶה עִקַּר הַהִתְחַזְּקוּת, שֶׁעַל זֶה נֶאֱמַר "אַשְׁרֵי אָדָם עֹז לוֹ בָךְ", אַשְׁרֵי בְּוַדַּאי כִּי זֶה הָעִקָּר כַּיָּדוּעַ. וְעַל־יְדֵי זֶה עִקַּר הַמְשָׁכַת הַתּוֹרָה שֶׁהַצַּדִּיק מַמְשִׁיךְ לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר שֶׁהָעִקָּר עַל־יְדֵי בְּחִינַת לִקּוּטִים אֵלּוּ.

לקו"ה. או"ח ב. תפלת מנחה ז, סג.

עִקַּר הָרַחֲמָנוּת
לְהָאִיר הַדַּעַת
הָאֱמִתִּי עַל נַפְשׁוֹ

לְמִי שֶׁמְּשִׂים לִבּוֹ הֵיטֵב בֶּאֱמֶת לְהִסְתַּכֵּל עַל תַּכְלִיתוֹ הַנִּצְחִי, כִּי עִקַּר הָרַחֲמָנוּת לְהָאִיר הַדַּעַת הָאֱמִתִּי עַל נַפְשׁוֹ, לָדַעַת בִּלְבָבוֹ הֵיטֵב בְּכָל יוֹם כִּי ה׳ הוּא הָאֱלֹקִים, לְקַיֵּם "וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי ה׳ הוּא הָאֱלֹקִים" וְכוּ׳. עַד שֶׁיִּזְכֶּה עַל יְדֵי זֶה לָצֵאת מִכָּל הָעִוְּונוֹת וְהַפְּגָמִים. שֶׁהֵם עִקַּר הַמַּשְׂאוֹי וְהַגָּלוּת רַחֲמָנָא לִצְלַן. אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דַּלּוּת נַפְשׁוֹ וְחִלְשָׁתוֹ, לְתָמְכָהּ וּלְסַעֲדָהּ עַל יְדֵי הָרְפוּאוֹת הַיְדוּעִים לוֹ מִכְּבָר, וְלִנְסֹעַ עִם נַפְשׁוֹ הַחֲלוּשָׁה לְהָרוֹפְאִים וְהַדָּאקְטוֹרִים הָאֲמִתִּיִּים, הַיּוֹדְעִים לְרַפְּאוֹתָהּ הָעוֹסְקִים בָּזֶה בֶּאֱמֶת, וּבְקִיאִים בָּזֶה הֵיטֵב הֵיטֵב בְּשֵׂכֶל נִפְלָא וְעָמֹק עָמֹק כְּפִי הָעֵת וְהַזְּמַן וְכוּ׳. ה׳ יִסְעָדֵנוּ וְאֶת כָּלָּנוּ עַדֵּי נִזְכֶּה לִהְיוֹת כִּרְצוֹנוֹ בֶּאֱמֶת אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

עלים לתרופה. מכתב שכו

עִקַּר הַשָּׁלוֹם
הוּא לְחַבֵּר
שְׁנֵי הַפָּכִים

עִקַּר הַשָּׁלוֹם הוּא לְחַבֵּר שְׁנֵי הַפָּכִים, עַל־כֵּן אַל יְבַהֲלוּךָ רַעְיוֹנֶיךָ אִם אַתָּה רוֹאֶה אִישׁ אֶחָד שֶׁהוּא בְּהֵפֶךְ גָּמוּר מִדַּעְתְּךָ וְיִדְמֶה לְךָ שֶׁאִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אֹפֶן לְהַחֲזִיק בְּשָׁלוֹם עִמּוֹ, וְכֵן כְּשֶׁאַתָּה רוֹאֶה שְׁנֵי אֲנָשִׁים שֶׁהֵם שְׁנֵי הַפָּכִים מַמָּשׁ, אַל תֹּאמַר שֶׁאִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, אַדְרַבָּא זֶהוּ עִקַּר שְׁלֵמוּת הַשָּׁלוֹם, לְהִשְׁתַּדֵּל שֶׁיִּהְיֶה שָׁלוֹם בֵּין שְׁנֵי הַפָּכִים, כְּמוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁעוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו בֵּין אֵשׁ וּמַיִם שֶׁהֵם שְׁנֵי הַפָּכִים:

קיצור לקו"מ קמא. תורה פ.

עִקַּר
הַשִּׂמְחָה הוּא
כְּשֶׁמַּרְגִּישִׁין בַּלֵּב
יְדִיעַת אֱלֹקוּתוֹ
יִתְבָּרַךְ

עִקַּר הַשִּׂמְחָה הוּא כְּשֶׁמַּרְגִּישִׁין בַּלֵּב יְדִיעַת אֱלֹקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁכִין כָּל הַשְּׂמָחוֹת שֶׁבָּעוֹלָם בִּבְחִינַת: "עִבְדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה וְכוּ' דְּעוּ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים", שֶׁעִקַּר הַשִּׂמְחָה כְּשֶׁיּוֹדְעִין כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים וְכוּ', כִּי עִקַּר הַשִּׂמְחָה הוּא כְּשֶׁיּוֹדְעִין מֵהַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ שֶׁזֶּה עִקַּר הַתַּכְלִית וְהַטּוֹבָה שֶׁבְּכָל הַטּוֹבוֹת.

לקו"ה. יו"ד א. יין נסך ג, ג.

עִקַּר הַתְּשׁוּבָה
כְּשֶׁיִּשְׁמַע בְּזִיּוֹנוֹ
יִדֹּם וְיִשְׁתֹּק

עַל־יְדֵי עֲנָוָה זוֹכִים לִתְשׁוּבָה, כִּי עִקַּר הַתְּשׁוּבָה הִיא כְּשֶׁיִּשְׁמַע בְּזִיּוֹנוֹ יִדֹּם וְיִשְׁתֹּק, וְיִסְבֹּל בְּזִיּוֹנוֹת וּשְׁפִיכוּת דָּמִים עַל־יְדֵי שֶׁמַּרְגִּישׁ שִׁפְלוּתוֹ וְקַטְנוּתוֹ וּפְגָמָיו הַמְּרֻבִּים, וּמֵבִין שֶׁבְּוַדַּאי רָאוּי לוֹ לִסְבֹּל הַבְּזִיּוֹנוֹת הַבָּאִים עָלָיו. וּבָזֶה הוּא מְמַעֵט הַדָּם שֶׁבֶּחָלָל הַשְּׂמָאלִי שֶׁבַּלֵּב וְזוֹבֵחַ יִצְרוֹ הָרָע, וְעַל־יְדֵי־זֶה זוֹכֶה לְכָבוֹד אֱלֹקִי הַנַּ"ל:

קיצור לקו"מ קמא. תורה ו.

עִקַּר הַתְּשׁוּבָה
כְּשֶׁיּוֹדְעִים וּמַאֲמִינִים
שֶׁה' יִתְבָּרַךְ
נִמְצָא עִמּוֹ תָּמִיד

כִּי זֶה עִקַּר הַתְּשׁוּבָה כְּשֶׁיּוֹדְעִים וּמַאֲמִינִים שֶׁהַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ נִמְצָא עִמּוֹ תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל מְקוֹמוֹת שֶׁהוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קג, כב): "בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ".

וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה לֵילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַתְּשׁוּבָה שֶׁעָשָׂה מֹשֶׁה.

לקו"ה. חו"מ א. עדות ה, ט.

עִקַּר שַׁעֲשׁוּעַ
עוֹלָם הַבָּא הוּא
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
לִשְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ

עִקַּר שַׁעֲשׁוּעַ עוֹלָם הַבָּא הוּא לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לִשְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְלָדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה סְמוּכִין וּקְרוֹבִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. כִּי כָּל מַה שֶּׁיּוֹדְעִין וּמַכִּירִין אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּיוֹתֵר סְמוּכִין אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּיוֹתֵר. כִּי שְׁאָר כָּל הַדְּבָרִים כֻּלָּם יִתְבַּטְּלוּ לֶעָתִיד לָבוֹא, וְלֹא יִשָּׁאֵר רַק הַבְּחִינָה הַזֹּאת לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וְלָדַעַת אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יִהְיֶה כָּל שַׁעֲשׁוּעַ עוֹלָם הַבָּא:

קיצור לקו"מ תנינא. תורה ב.

צְדָקָה
הוּא רְפוּאָה
לְכָל הַמַּכּוֹת

עִקַּר עֲבוֹדַת הַצְּדָקָה הִיא לְשַׁבֵּר הָאַכְזְרִיּוּת שֶׁלּוֹ לְהָפְכוֹ לְרַחֲמָנוּת לְהִתְנַדֵּב לִצְדָקָה. כִּי מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן בְּטִבְעוֹ וְנוֹתֵן צְדָקָה מֵחֲמַת רַחֲמָנוּת שֶׁבְּטִבְעוֹ, אֵין זֶה עֲבוֹדָה, עַל־כֵּן כָּל הַנְּדִיבֵי לֵב שֶׁרוֹצִים לְקַיֵּם מִצְוַת צְדָקָה כָּרָאוּי, צְרִיכִין לֵילֵךְ וְלַעֲבֹר בַּתְּחִלָּה דֶּרֶךְ בְּחִינָה זֹאת, דְּהַיְנוּ שֶׁבַּתְּחִלָּה צְרִיכִין לְשַׁבֵּר הָאַכְזְרִיּוּת שֶׁלָּהֶם שֶׁבְּטִבְעָם לְהָפְכוֹ לְרַחֲמָנוּת לִתֵּן צְדָקָה, כִּי זֶה עִקַּר עֲבוֹדַת הַצְּדָקָה כַּנַּ"ל. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְהַפֵּךְ גַּם רֹגֶז הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְרָצוֹן:

קיצור לקו"מ תנינא. תורה ד.

צָרִיךְ הָאָדָם לְהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד
לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

צָרִיךְ הָאָדָם לְהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת נֶגֶד רְצוֹנוֹ חַס וְשָׁלוֹם, מִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת אֵיזֶה חֵטְא וְעָוֹן חַס וְשָׁלוֹם, וְהַבּוּשָׁה הִיא מַעֲלָה גְּדוֹלָה מְאֹד כִּי עִקַּר הַיִּרְאָה הִיא הַבּוּשָׁה. וְאִם לֹא יַמְשִׁיךְ עָלָיו בּוּשָׁה דִּקְדֻשָּׁה בָּעוֹלָם הַזֶּה כַּנִּזְכָּר לְעֵיל יִתְבַּיֵּשׁ בָּעוֹלָם הַבָּא, שֶׁזֶּה קָשֶׁה מִכָּל הָעֲנָשִׁים, כִּי צַעַר הַבּוּשָׁה לֶעָתִיד לָבוֹא קָשֶׁה מְאֹד מְאֹד וְהוּא קָשֶׁה יוֹתֵר אֲפִלּוּ מִגֵּיהִנֹּם הַמָּר. וַאֲפִלּוּ כָּל צַדִּיק יִתְבַּיֵּשׁ בִּפְנֵי חֲבֵרוֹ הַגָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּמַעֲלָה. וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה עַל זֶה: אוֹי לְאוֹתָהּ בּוּשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ כְּלִמָּה, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן אֵיךְ יִתְבַּיְּשׁוּ הַחוֹטְאִים חַס וְשָׁלוֹם, שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְשַׁעֵר בָּעוֹלָם הַזֶּה גֹּדֶל הַצַּעַר וְהַמְּרִירוּת שֶׁל הַבּוּשָׁה הַזֹּאת בָּעוֹלָם הַבָּא רַחֲמָנָא לִצְלָן. וּכְשֶׁזּוֹכֶה לְבוּשָׁה דִּקְדֻשָּׁה לְבַל יֶחֱטָא כַּנַּ"ל, עַל־יְדֵי זֶה זוֹכֶה לִתְפִלָּה וּלְשִׂמְחָה וּלְעֻזּוּת דִּקְדֻשָּׁה וּלְהִתְקָרֵב וּלְהִכָּלֵל בְּצַדִּיקֵי אֱמֶת וּלְקַבֵּל מֵהֶם אֱמוּנָה בִּתְכְלִית הַשְּׁלֵמוּת.

לקוטי עצות. בושה, אות א.

צָרִיךְ
כָּל אֶחָד וְאֶחָד
שֶׁיִּהְיֶה לוֹ
רַחֲמָנוּת עַל
יִשְׂרָאֵל

הָרַחֲמָנוּת הַגָּדוֹל מִכָּל מִינֵי רַחֲמָנוּת הוּא כְּשֶׁאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נוֹפֵל בַּעֲוֹנוֹת, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי זֶהוּ הַמַּשָּׂאוֹי כָּבֵד יוֹתֵר מִכָּל הַיְסוּרִים שֶׁבָּעוֹלָם, אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ יִשְׂרְאֵלִי לְשָׂא עָלָיו כְּלָל הַמַּשָּׂא הַכָּבֵד הַזֶּה שֶׁל עֲוֹנוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן. כִּי לְפִי גֹּדֶל קְדֻשַּׁת יִשְׂרָאֵל בְּשָׁרְשָׁם מִמָּקוֹם שֶׁהֵם נִלְקָחִים, הֵם רְחוֹקִים לְגַמְרֵי מֵעָוֹן וְאֵין עָוֹן שַׁיָּךְ לָהֶם כְּלָל לְפִי גֹּדֶל דַּקּוּתָם וְרוּחָנִיּוּתָם עַל־כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁיִּהְיֶה לוֹ רַחֲמָנוּת עַל יִשְׂרָאֵל, לְהוֹצִיאָם מֵהַמַּשָּׂאוֹי הַכָּבֵד שֶׁל עֲוֹנוֹת. עַל־כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בְּיִרְאַת שָׁמַיִם, לְהִשְׁתַּדֵּל לְרַחֵם עָלָיו לְהוֹצִיאוֹ מֵהָעֲוֹנוֹת, כִּי כָּל אָדָם יָכוֹל לְקַיֵּם זֹאת אֲפִלּוּ אִישׁ פָּשׁוּט.

ליקוטי עצות. תּוֹכָחָה יז.

צָרִיךְ לָדַעַת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִתְפָּאֵר
אֲפִלּוּ עִם הַקַּל שֶׁבַּקַּלִּים שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל

צָרִיךְ לָדַעַת, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִתְפָּאֵר
אֲפִלּוּ עִם הַקַּל שֶׁבַּקַּלִּים שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל,
אֲפִלּוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל - כָּל זְמַן שֶׁשֵּׁם
יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו יֵשׁ בּוֹ הִתְפָּאֲרוּת
פְּרָטִי, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִתְפָּאֵר עִמּוֹ.
עַל־כֵּן אָסוּר לְאָדָם לְיַיֵּשׁ עַצְמוֹ מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ אֲפִלּוּ אִם קִלְקֵל וּפָגַם הַרְבֵּה
מְאֹד, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי עֲדַיִן לֹא פָּסַק
חֲבִיבוּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִמֶּנּוּ כַּנַּ"ל, וְעַל־כֵּן
עֲדַיִן יָכוֹל לָשׁוּב לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהָעִקָּר
הוּא עַל־יְדֵי אַנְשֵׁי אֱמֶת שֶׁהֵם יְכוֹלִים
לִמְצֹא גַּם הַטּוֹב וְהַהִתְפָּאֲרוּת, שֶׁיֵּשׁ
אֲפִלּוּ בְּהַגְּרוּעַ שֶׁבַּגְּרוּעִים וּלְהָשִׁיב הַכֹּל
לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

לקוטי עצות. התחזקות, אות ד.

צָרִיךְ לִהְיוֹת
עַקְשָׁן גָּדוֹל
בַּעֲבוֹדַת ה'

צָרִיךְ לִהְיוֹת עַקְשָׁן גָּדוֹל בַּעֲבוֹדַת ה׳, לְבִלְי לְהַנִּיחַ מִקְצָת מֵעֲבוֹדָתוֹ שֶׁהִתְחִיל, אַף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה. וְזֹכֶר דָּבָר זֶה הֵיטֵב, כִּי כְּשֶׁתַּתְחִיל קְצָת בַּעֲבוֹדַת ה׳, תִּצְטָרֵךְ לָזֶה מְאֹד, כִּי בְּהֶכְרֵחַ שֶׁיַּעֲבֹר עַל הָאָדָם עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת בְּלִי מִסְפָּר. וְלִפְעָמִים יֵשׁ שֶׁמַּפִּילִין אֶחָד בְּכַוָּנָה מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וְעַל כָּל זֶה צָרִיךְ הִתְחַזְּקוּת גָּדוֹל לֶאֱחֹז עַצְמוֹ בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם רַק בְּדֶרֶךְ עַקְשָׁנוּת. וּצְרִיכִין עַקְשָׁנוּת גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד בָּזֶה:

קיצור לקו״מ תנינא. תורה מח.

צָרִיךְ
לַעֲבֹד אֶת ה'
בְּשִׂמְחָה

צָרִיךְ לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וְלַעֲבֹד
אֶת ה׳ בְּשִׂמְחָה, וְאִם לִפְעָמִים נוֹפֵל
מִמַּדְרֵגָתוֹ צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ
בַּיָּמִים הַקּוֹדְמִים שֶׁהָיָה מַזְרִיחַ לוֹ
אֵיזֶה הָאָרָה קְצָת, וְיֹאחֵז אֶת עַצְמוֹ
עַתָּה בַּהִתְעוֹרְרוּת וְהַזְרִיחָה שֶׁהָיָה
לוֹ מִקֹּדֶם, עַד אֲשֶׁר יַעַזְרוֹ הַשֵּׁם
וְיַחֲזֹר וְיִזְרַח לוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, אָמֵן:

קיצור לקו"מ קמא – תורה רכב.

קִיּמַת חֻצוֹת
הוּא הַמְּתֻקָּת
הַדִּינִים

קִימַת חֲצוֹת הוּא הַמְתָּקַת הַדִּינִים וְהוּא מְסֻגָּל כְּמוֹ פִּדְיוֹן:

זְמַן חֲצוֹת הוּא תָּמִיד אַחַר שֵׁשׁ שָׁעוֹת מִתְּחִלַּת הַלַּיְלָה, בֵּין בַּקַּיִץ בֵּין בַּחֹרֶף, וְאָז מַתְחִיל זְמַן חֲצוֹת, וְנִמְשָׁךְ עַד גְּמַר אַשְׁמוּרָה שְׁנִיָּה, דְּהַיְנוּ שְׁתֵּי שָׁעוֹת, וּבַבֹּקֶר טוֹב לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁךְ הַדַּעַת (עַיֵּן זֹהַר־הַקָּדוֹשׁ בְּשַׁלַּח דַּף נ"ז):

קיצור לקו"מ קמא. תורה קמט.

תְּנוּ לִבְּכֶם לִי,
וַאֲנִי אוֹלִיךְ אֶתְכֶם
בְּדֶרֶךְ חָדָשׁ

אֲנִי רוֹאֶה, שֶׁזֶּה עִקָּר הוּא הַמְּסִירוּת נֶפֶשׁ
בִּשְׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בִּשְׁבִיל הַתּוֹרָה.
חָכְמָה זֶה גַּם־כֵּן טוֹב, אֲבָל הָעִקָּר הַיְסוֹד,
הָעִקַּר הַיַּהֲדוּת, עִקַּר הַתּוֹרָה – הוּא
הַמְּסִירַת נֶפֶשׁ, הָרָצוֹן הֶחָזָק.
אֲנִי הָיִיתִי הַגְּרוּעַ שֶׁל כֻּלָּם, אֲבָל נִיצוֹץ
אֶחָד מֵהָאֱמֶת עוֹמֵד כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם,
כְּנֶגֶד כָּל הַגִּבּוֹרוֹת, כְּנֶגֶד כָּל הַכֹּחוֹת. וְגַם
רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ רָמַז בָּזֶה וְאָמַר: "תְּנוּ לִבְּכֶם
לִי, וַאֲנִי אוֹלִיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ חָדָשׁ. זֶה
דֶּרֶךְ יָשָׁן מְאֹד שֶׁדְּרָכוּ אֲבוֹתֵינוּ מֵעוֹלָם,
אַף־עַל־פִּי־כֵן הוּא חָדָשׁ לְגַמְרֵי".
נוּ, צְרִיכִים לָתֵת אֶת הַלֵּב.

ישראל סבא. חלום הים.

פִּדְיוֹן

יניח ידיו על המעות ויאמר:

מָעוֹת, וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם, צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ, צֶדֶק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא, דִּינָא דְּמַלְכוּתָא דִּינָא. שְׂרֵשׁ הַדִּינִים בִּינָה, אֲנִי בִּינָה לִי גְּבוּרָה, אֵין הַדִּין נִמְתָּק אֶלָּא בְּשָׁרְשׁוֹ. שְׁלֹשָׁה יָדַיִם בְּבִינָה: יָד הַגְּדוֹלָה, יָד הַחֲזָקָה, יָד הָרָמָה. שָׁלֹשׁ פְּעָמִים יָד גִּימַטְרִיָּא שֵׁם שֶׁל מ״ב. מ״ב שֶׁבַּיְצִירָה: שֵׁם שֶׁל אָנָּא בְּכֹחַ. מ״ב שֶׁבַּבְּרִיאָה: שְׁנֵי פְּעָמִים אקי״ק. מ״ב שֶׁבָּאֲצִילוּת: הַוָּיָ״ה (פָּשׁוּט), בְּמִלּוּאוֹ, וּמִלּוּי דְּמִלּוּי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁיִּמְתְּקוּ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת הַקָּשׁוֹת מֵעַל (פלוני/ת בן/ת פלונית) עַל־יְדֵי פֶּלֶא עֶלְיוֹן שֶׁהוּא חֲסָדִים גְּדוֹלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שֶׁאֵין בּוֹ תַּעֲרֹבֶת דִּין כְּלָל, אָמֵן:

פִּדְיוֹן הוּא הַמְתָּקַת הַדִּינִים וְהוּא מוֹשִׁיעַ מִכָּל הַצָּרוֹת, כִּי עִקַּר הָרְפוּאָה עַל־יְדֵי פִּדְיוֹן דַּוְקָא, כִּי "וְרַפֹּא יְרַפֵּא" (עם שְׁתֵּי הַתֵּבוֹת) מִסְפַּר "פִּדְיוֹן נֶפֶשׁ". (לקו״מ ח״ב, ג)